

ROBERTS, MONT.

Rakas Selma-täti:— Minäkin nyt kirjoitan muutaman rivin. Tämä on ensikerta kun kirjoitan Toverittareen. Pidän hyvin paljon lasten osastosta.

Minä käyn koulua Foxin koululla. Siellä on kaksi luokkahuonetta. Opettajain nimet ovat Miss Margaret Northy ja Miss Katie Selleck. Meillä on käsityöseura koulussa, jonka nimi on "Merry Maid Sewing Club". Siinä on puheenjohtaja, kirjuri ja rahastonhoitaja. Minä olen rahastonhoitaja ja minun siskoni on puheenjohtaja ja Eino Warila on kirjuri. Meillä on käsityöseuran kokous joka toinen perjantai. Kaksi tyttöä aina tarjoaa jotain syötävää, kuten kahvia ja leivoksia. Meidän käsityöseurallamme on oma laulukin, joka kokouksessa myöskin luetaan uutta testamenttia.

Minä sain syntymäpäivälahjaksi toiselta opettajalta oikein kauniin astian ja toiselta opettajalta uuden testamentin.

Minä olen kahdentoista vuoden vanha.

LAINA KOSKI.

MAYNARD, MASS.

Maynardin suomalaisen sosialistiosaston Ihanneliiton uutisten ilmoittajana taas kirjoitan nykyisestä toiminnastamme. Helmikuun 27 p. oli Ihanneliiton kokous. Siellä päätettiin ottaa kuva Ihanneliiton ja sunnuntaiopetuksen lapsista, joka kuva otettiin viides päivä tätä kuuta. Kuvat päätettiin lähettää Toverittareen.

Seuraavana sunnuntaina päätettiin ottaa kuva Ihanneliiton sekakuorosta ja kappaleesta "Valon tiellä" joku kohtaus, mikä parhaaksi nähdään.

Ompeluseura päätettiin perustaa Ihanneliiton työlle, jonka osasto hyväksyi. Osaston ompeluseuran naiset tulevat huolehtimaan lasten töiden ostamisesta, peräänkatsomisesta y. m. Pojat tahtoivat itselleen voimisteluseuraa, mutta sen perustaminen siirrettiin tuonnemmaksi. Seuraavaan ohjelmakokoukseen valittiin esilintymään Tyyne Wickstrom, Laina Klemola, Aili Ojalehto ja Aili Heikkala laululla ja Saimi Leivo runolla.

Opettajamme luennotti meille pienen osan tuotannon kehityksestä, jonka nimi oli "Elämä luonnon kansojen keskuudessa", josta meidän on kirjoitettava omintakeinen aine. Viime sunnuntaina meidän opetus-aineemme oli Suomen kielloppi. Tilattiin Rai-vaajasta kappale nimeltä: "Onnen tie". Tämä kappale esitetään sitten kun saadaan harjoiteltua. Jäseniä on jäänyt pois Ihanneliitosta Senja Anderson. Hänen vanhemmiltaan päätettiin mennä kysymään miksi hän on jäänyt pois. Kysyjäksi valittiin William Klemola ja Tyyne Wickstrom. Myöskin uudistettiin vanha päätös, että vaaditaan selostus, jos on poissa koulusta, miksi on ollut poissa. Ehkä olenkin jo uutiset ilmoittanut. Ihanneliiton puolesta: SAIMI KLEMOLA.

BELDEN, N. DAK.

Tervehdyksensä Toverittaren nuorille lukijoille lähettää sairastuneelle leppävä kahdeksan vuotias Arvo.

Ennenkuin hän sairastui ankaraan kolotustautiinsa, luki hän ahkerasti jokaisen kirjeen lasten osastossa, mutta nyt täytyy äidin lukea ne hänelle.

Arvo toivoo kuitenkin joskus pääsevänsä läpi näistä sairauksistaan ja aikoo mieheksi tullaan toimia ahkerasti siihen suuntaan, että lasten

ei tarvitse sairastella niin äärettömän paljon kuin nyt. Että terveenä olemisen ohjeet eivät ole rahalla ostettavissa kuten nyt. Että ihmisen elämänlanka ei katkeaisi ennenkuin sen aika on tullut.

Kirjottakaa vain tytöt ja pojat ahkerasti.

Arvon puolesta isänsä, WAINO H.

Kuin Liinu parani utelaisuuden taudista

(Jatk.)

— "Kyllä riittää, kyllä riittää. Se olikin alka nerokas keksintö, että jokaiselle valmistetaan voide hänen omista juoruasteistaan, se tehoo paljon paremmin."

— "Niin, mutta joudutaanpas nyt sivelemään kaikki jäännösvoiteet Hiitolan juorunuoion ympärille."

— "Mennään, mennään ja sitte katsotaan jostain pillopaikasta, miten se juorukelloja puoleensa vetää."

Samassa tonttu-ukot hävisivät. Liinu ja Anni katselivat ympärilleen ja näkivät luudalaratsastajia kaikkialla. Ne lensivät tuulen nopeudella, kiertelevät hetkisen eristä kummulla seisovaa, synkkää tornia, pysähtyivät sen juurelle erään luutaan ripustetun taulun alle jotakin tavallemaan ja siten syöksyivät seinässä olevasta aukosta sisään.

Greetta ja Kaisaliisakin pysähtyivät tornin juurelle. Greetta osotti sormellaan ja tavasi:

"Ka-kaa-kattit ja kaa-kahvi-pa-pannut mukaan. Ju-juu-juorusarvi toivottava."

— "Ai, jai, mellitähän jäivätkin pannut kotiin," päivitteli Kaisaliisa tukkaansa tarttuen.

— "No, ei hätää, tuollahan tulevat Juuson Lienu ja Anttilan Maikki suurine pannuineen," lohdutteli Greetta.

— "Mutta sinullahan ei ole juorusarveakaan muassa," muistutti vielä Kaisaliisa.

— "Älä siitä huoli, kyllä minä osaan ulkoakin," vakuutti Greetta, ja samassa hekin pujahtivat tornin aukosta sisään.

Liinu ja Anni tarkistivat katseltuaan ja näkivät tornin sisälle. Se oli tyhjä ja melkein pimeä. Pohjalla oli aukko, joka johti tornin alla olevaan luolaan. Luolan keskellä paloi nuotio ja sen ympärillä istuivat kaikki kylän etevimmät juorukellot. Puheen porina oli aivan kuin kosken kohina. Kukaan ei antanut toiselle suunvuoroa muulloin kuin kahvia ryyppätessään. Selvästi näki, että he olivat kaikki mielttyössään. Mutta miksi menivät heidän suunsa vääriin aina kahvia ryyppätessä ja rinkiä haukatessa? — Sen saivat tytöt pian tietää, sillä tornin juurella seisovat tonttu-ukot tirkistivät sisään erästä aukosta ja juttelivat:

— "Katsoppas Kaisaliisan suuta! Ei se kahvi taida hyvälle maistua."

— "Eipä taida, eipä taida, mutta oma on syynsä, sillä sinähän on höysteenä kaikki se katkeruus, joka on syntynyt tämän kylän juorukellon jutuista."

— "Niin on, niin on, ja rinkiöissä on mausteena samaa ainetta."

— "Mutta eivätpäs malta olla ryyppämättä."

— "Eivät tietenkään, sillä minä tipputin sekaan aika runsaasti juoruvoidetta, ja kyllä se näkyy hyvin puoleensa vetävän."

— "Kyllä näkyy vetävän, mutta

saa nähdä, moniko maltaa ensi vuodeksi juoruintonsa jättää."

— "Saa nähdä, saa nähdä."

Nyt olivat Liinu ja Anni nähneet mielestään tarpeeksi. Heitä aivan puistatti ajatellessaan, että hekin olivat vähällä joutua tuota katkeraa lientä nielämään. He käänsivät päänsä pois päin ja koettivat olla katsomatta koko näytelmää, mutta se ei onnistunut. He sulkiivat silmänsä, mutta näkivät sittenkin rohuvan nuotion ja eukkojen virnistävät kasvot edessäin; ja puheen porina kasvoi kasvamistaan, niin että heidän korvansa olivat haljeta.

Liinu unohti vaarallisen olinpaikkansa ja painoi kädet korvilleen, mutta alkoiin samassa pudota huilmaa vauhtia maata kohden. — Kopsis! Maailma muuteni hänen silmissään, sitten alkoi hän tuntee kipua leuassaan ja vihdoin kohotti ylös päänsä ja avasi silmänsä.

Mitä ihmettä — —! Hän istuikin kotonaan pöydän takana. Nukkuessa oli pää pudonnut käsien varasta ja leuka sattunut pöytäan.

Tuli paloi lampussa ja äiti Annisikon kanssa puuhailli toisessa huoneessa. He puhelivat hiljakseen, mutta Liinu ei ollut ollenkaan halukas heidän puhuttuaan kuuntelemaan, sillä hän oli ainaseksi parantunut utelaisuuden taudista.

H:s K.

KODIN OSASTO

KOTI-IKÄVÄ LAPSISSA

"Lapsille tulee koti-ikävä aivan samoin kuin meille aikuisillekin" sanoi eräs äiti tyjentäessään matka-arkkuaan eräessä kesä hotellissa, johon hän oli saapunut lapsineen, nuorin ollen vuoden vanha. "Minä aina kuletan mukana sellaisia esineitä kotia, jotka poistavat vieraan asun ympäriltämme. Se tekee lapset paljon tyytyväisemmäksi."

Juuri tätä puhuessaan hän otti ulos ja levitti kauniin kirjavan pöytätuokin, joka kotona peitti heidän vierashuoneensa pöydän ja sitten otti hän esiin joukon muita esineitä — tyyntyäjäillisiä, lasten peittoja, mattoja ja kuvatauluja, toiset raamien kanssa ja toiset ilman raameja.

"Näihin minä joskus ostan jotkut halvat raamit, mutta tavallisesti panen ne vain pahvipaperin päälle. Minä kerron lapsille, että kuvat myöskin ovat keskiomalla. Oh, tietysti, lapset pitävät paljon vaihtelusta, mutta iltaisin ja sateisina ikävinä päivinä kaipaat he jotain sellaista, mihin ovat tottuneet — kaipaat jotain kotoista. Useinkin on lapsilla vaan koti-ikävä vaan silloin, kun ihmiset sanovat heidän juonittelevan tai olevan ärtyisiä."

Tämä äiti oli aivan oikeassa. Mutta kuinka moni äiti ajattelee tätä lähtiessään lasten kanssa pitemmälle kyläreissulle tai huvimatalle?

Kerran kaksivuotias tyttö oli äitinsä kanssa useamman päivän kestäväällä kyläilyretkellä. Kun he saapuivat takaisin kotiin, juoksi tyttö kohta syleilemään tuolinsa jalkoja ja hän osotti rajatonta iloa päästessään taas takaisin kotiin, missä oli kaikki tuttua. Hennot kasvit eivät hyvin menesty istutettuna erilaiseen maahan. Samoin on lasten laita pieninä.

Toverittaren pikku aputoimittaja oli neljäntoista kuukauden, kun muuttimme Astoriasta Portlandiin. Astoriassa olimme asuneet seudulla,

missä oli paljon lapsia kaikenkokoisia aina katu täynnä ja poika katseli heitä ikkunasta silloin kun ei ollut itse mukana kadulla. Nyt asumme seudulla, missä on vähän lapsia ja niitäkin harvoin näkee. Tämä teki poikaan alussa niin alakuloisen vaikutuksen, että hän ei ensin halunnut kävellä ulkona ollenkaan. Ja joskus vieläkin hänelle tulee ikävän puuskaa. Mutta hän tykkää matkustaa katuvaunuissa ja muualla, missä näkee lapsia ja saa heidän kanssaan jutella.

EMÄNTIEN MUISTIKIRJAAN

Paras keino ikkunoiden puhdistamisessa kylmällä ilmalla on se, että kastaa vaateen lampuöljyyn ja pyyhkii sillä ikkunat puhtaaksi ja sitten käy yli ruutuun vielä kuivalla resulla. Täten ei tarvitse pölyttää käsiään eikä kosteus jäädy ikkunaan kuten vedellä ja saippualla pestessä.

Koneöljypilkut valkeista vaatteista voi poistaa siten, jos kohta hieroo tahraantuneen paikan liidulla ja sitten hetken kuluttua porstaa liidun pois. Liitu imee koneöljyn itseensä.

Kukkia lähetettäessä tai kuletettaessa pitemmälle matkalle, voi ne säilyttää virkeinä pistämällä varret tyvestä raan perunan sisään. Täten pysyvät kukat aivan yhtä tuoreina kuin jos ne olisivat raikkaassa vedessä.

Kun pesette valkosia silkkipuseroita tai muita valkosia silkivaatteita, niin älkää ripustako niitä rihmalle kuivumaan, vaan käärikkää ne kuivan pyyhlinnan sisään. Näin tehden eivät valkoset silkivaatteet kellastu pesussa.

Älkää panko ryömivää ja vasta kävellylle alkavaa lasta vuoteelle nukkumaan ilman, ettette laita mitään varokeinoja, ettei lapsi herätyään putoa vuoteelta. Pienen lapsen voi lukkuneuloilla pistää vaateistaan kiinni sänkyvaateisiin. I-sommalle lapselle, jos ei ole varsinaista korkealaitaista vuodetta (crip) on paras laittaa joku vahvempi kiinnipidin — sitoa kiinni vuoteeseen.

OPETELKAA LAULAMAAN

LASTEN LAULUKIRJA

nuottipainos

on nyt valmistunut Toverin kustannuksella ja tarjotaan tilattavaksi. Hinta pehmeissä kansissa 25 senttiä ja kovissa kansissa 35 senttiä. Tämä kirja on ensimmäinen nuotteilla varustettu lasten laulukirja suomalaisessa kirjallisuudessa. Hankkikaa se lapsellenne.

*****
 Sand Couleer, Mont., S. S.
 Osaston Ompeluseura pitää
 kokouksensa joka toinen
 torstai ilta kello 7. Terve.
 tuloa kaikin!
 *****

MULLAN S. S. O. OMPELUSEURAN

Kokoukset

pidetään joka torstai Suomi-Haalilla kello 8 j. p. p. Kaikki tervetulleita.